

אוטומטים ושפות פורמליות

הגדרות:

- א"ב - Σ קב' סופית לא ריקה של אותיות
- מילה = סדרה סופית מעל א"ב Σ
- דוגמה: הא"ב יהיה בינארי $\Sigma = \{0, 1\}$ ומילה תהיה $w = 0100$ - הערה: תמיד נקראה משמאל לימין. (האות השניה היא 1)
- שפה: קבוצה של מילים, מעל א"ב Σ , נסמן ב L
- מילה ריקה: ε = מילה ללא אותיות
- שפה ריקה = $L = \emptyset$, נשים לב ש $\{\varepsilon\} \neq \emptyset$
- דוגמה לשפה: $\Sigma = \{0, 1\}$, $L = \{010, 11, 1011\}$, הערה $\varepsilon \notin L$ א"כ הגדרנו
- $\Sigma^* = \{0, 1\}^*$ = שפת כל המילים באורך זוגי. (כאן $\varepsilon \in L$)
- אורך של מילה w , $|w|$ = מס' האותיות ב w
- $\Sigma^* =$ אוסף כל המילים מעל א"ב Σ , $\varepsilon \in \Sigma^*$ כל L מעל Σ מקיימת $L \subseteq \Sigma^*$
- $|\Sigma^*| = \aleph_0$ קב' של סדרות סופיות מעל קב' סימנים סופית (לא ריקה).
- מכיון ש $L \subseteq \Sigma^*$ נקבל $|L| \leq \aleph_0$

פעולות על מילים

- שרשור של מילים בהנתן $w_1, w_2 \in L$ המילה $w_1 \cdot w_2$ היא המילה המתקבלת מכתובת אותיות w_2 אחרי w_1
- דוגמה: $w_1 = 01$, $w_2 = 11$ השרשור: $w_1 \cdot w_2 = 0111$ וזה שונה מ $w_2 \cdot w_1 = 1101$.
- שרשור מילים אינו פעולה חילופית, כלומר $w_1 \cdot w_2 \neq w_2 \cdot w_1$
- שרשור היא פעולה קיבוצית, כלומר: $(w_1 \cdot w_2) \cdot w_3 = w_1 \cdot (w_2 \cdot w_3)$
- שרשור של מילים לא בהכרח משמר סגירות בשפה, כלומר יתכן $w_1 \cdot w_2 \notin L$
- חזקה של מילים:

- הגדרה פשוטה: w^i , $i \in \mathbb{N}$: $w^i = w \cdot w \cdot w \cdot w \dots$

$$w^0 = \varepsilon$$

- הגדרה רקורסיבית: $w^1 = w$

$$w^i = w \cdot w^{i-1}$$

- ע"פ הגדרה זו, נקבל: $w \cdot \varepsilon = \varepsilon \cdot w = w$ וזה מאוד הגיוני.

- היפוך ($reverse$): w^R

- הגדרה פשוטה: $w = a_1, a_2, \dots, a_n$

$$w^R = a_n, a_{n-1}, \dots, a_1$$

- הגדרה רקורסיבית: $w = \overbrace{a_1, a_2, \dots, a_n}^t$ במקרה ו $w = \varepsilon$ אז $w^R = w$

$$w^R = a_n t^R$$

פעולות על שפות

תהיינה L_1, L_2 שפות מעל א"ב Σ אז :

- איחוד $L_1 \cup L_2 = \{w | w \in L_1 \vee w \in L_2\}$
 - חיתוך $L_1 \cap L_2 = \{w | w \in L_1 \wedge w \in L_2\}$
 - משלים $L_1 \setminus L_2 = \{w | w \in L_1 \wedge w \notin L_2\}$ וכן $L_1 = \bar{\Sigma}^* \setminus L_1$
 - שרשור שפות $L_1 \cdot L_2 = \{w | \exists u \in L_1, \exists v \in L_2, w = u \cdot v\}$
- לדוגמה: $L_1 = \{a, ab, \varepsilon\}$, $L_2 = \{bb, a\}$ ואז $L_1 \cdot L_2 = \{abb, aa, abbb, aba, bb, a\}$

- תכונות של שרשור שפות:

$$L \cdot \{\varepsilon\} = L *$$

$$L \cdot \emptyset = \emptyset *$$

- פעולת שרשור על שפות אינה חלופית, יתכן $L_1 \cdot L_2 \neq L_2 \cdot L_1$ בדוגמה הקודמת מתקיים ש $bba \notin L_2 \cdot L_1$, ומכאן שהן שונות.

- פעולת שרשור על שפות היא כן קיבוצית $(L_1 L_2) L_3 = L_1 (L_2 L_3)$

הוכחה ע"י הכלה דו־כיוונית:

כיוון ראשון: נראה $(L_1 L_2) L_3 \subseteq L_1 (L_2 L_3)$

* יהיה $w \in (L_1 L_2) L_3$ ע"פ הגדרת השרשור קיימות $u \in L_1 L_2$ וקיימת $t \in L_3$ כך ש $w = u \cdot t$

* לפי הגדרה קיימת $x \in L_1, y \in L_2$ כך ש $u = x \cdot y$

* ובסה"כ קיבלנו $w = (xy)t = x(yt)$ ע"פ הגדרת קיבוציות למילים.

* כעת $x \in L_1, y \cdot t \in L_2$ ולכן $w \in L_1 (L_2 L_3)$

כיוון שני, אותו דבר.

שיעור 2 - 25/10/18

בשיעור שעבר ראינו: שרשור, חזקה, נחدد כמה נקודות באיטרציה:

$$L^* = \bigcup_{i \in \mathbb{N}} L^i = L^0 \cup L^1 \cup \dots$$

$$L = \Sigma$$

$$L^* = \Sigma^*$$

$$\Sigma^* = \bigcup_{i \in \mathbb{N}} \Sigma^i$$

$$|L^*| \leq \aleph_0 \Leftarrow L^* \subseteq \Sigma^*$$

$$L^* = \{\varepsilon\} \Leftarrow L = \{\varepsilon\}$$

$$L^* = \{\varepsilon\} \neq \emptyset \Leftarrow L = \emptyset$$

איטרציה הערות:

שאלה: האם קיימות דוגמות נוספות עבורן L^* היא סופית?

תשובה: תהי L שפה כך שקיימת $w \in L$, $|w| \geq 1$, $L = \{a, \dots\}$, נשים לב שיש יכול להיות $w, w \cdot w, w^3, \dots$, ולכן קיבלנו \aleph_0 מילים שונות ששיכות ל L^* לכן $|L^*| \geq \aleph_0$

• הראנו קודם $|L^*| \leq \aleph_0$ ובסה"כ $|L^*| = \aleph_0$

דוגמה: $L = \{00, 1\}$, $\Sigma = \{0, 1\}$, אז $L^* = \{\varepsilon\} \cup \{00, 1\} \cup \{0000, 001, 100, 11\} \cup \{0000000, 00001, \dots\} \dots$

שאלה: האם יתכן ש $L^* = L$, תשובה: ראינו קודם ש $L = \{\varepsilon\} \leftarrow L^* = \{\varepsilon\}$ ומכאן שכן.

שאלה: האם יתכן בעבור $L^* \neq \{\varepsilon\}$? תשובה: נשים לב שאם ניקח את $L = \Sigma^*$ אז יתקיים $L^* = (\Sigma^*)^* = \Sigma^*$
הוכחה למעבר - נתבונן בהגדרה: $(\Sigma^*)^* = (\Sigma^*)^0 \cup (\Sigma^*)^1 \cup \dots \cup (\Sigma^*)^*$ כלומר: $(\Sigma^*)^1 \subseteq (\Sigma^*)^* \subseteq (\Sigma^*)^*$

אז הראנו שני מקרי קצה, האם ישנן דוגמאות נוספות:

יהיה $\Sigma = \{0, 1\}$, תהיה שפת כל המילים שמס' האפסים שלו זוגי, $L^i = \{\varepsilon\} \cup \{0, 1\} = L \cup L^2 \cup \dots \cup L^i$ מהגדרת השרשור כל L^i כלשהי יהיה גם זוגי ומכאן שמוכל ב L (ע"פ הגדרת השפה), ולכן $L^* = L$ אז מצאנו דוגמה יותר מעניינת לשאלתנו, אך נשים לב שבאמת ברוב המקרים ב L^* יהיה יותר מילים מ L

טענה: $(L^*)^* = L^*$ - מסקנה מידית : אין טעם לבצע איטרציה יותר מפעם אחת.

הוכחה:

נראה $L^* \subseteq (L^*)^*$:

• על פי הגדרה $(L^*)^* = \bigcup_{i \in \mathbb{N}} (L^*)^i = (L^*)^0 \cup (L^*)^1 \cup \dots$

• ולפי הגדרת האיחוד נקבל: $L^* \subseteq (L^*)^*$ (מתורת הקבוצות $A \subseteq A \cup B$)

כיוון שני - $(L^*)^* \subseteq L^*$:

• תהי $w \in (L^*)^*$ לפי הגדרת האיטרציה קיים i כך ש $w \in (L^*)^i$,

• אז לפי הגדרת החזקה קיימות $u_1, u_2, \dots, u_i \in L^*$ כך ש: $w = u_1 u_2 \dots u_i$
 כעת נרצה להציג את המילים ע"פ L .

• כל אחת מהמילים u_j כאשר $1 \leq j \leq i$ "נפרק" לשרשור של מילים ב L ,

• נפרק את u_j ל $t_{j1}, t_{j2}, \dots, t_{jk_j}$ זה נכון כי $u_j \in L^*$ ולכן לכל u_j קיים טבעי k_j כך ש $u_j \in L^{k_j}$ באה להצביע על אורך שונה במקום לבחור אות נוספת).

לכן:

$$w = t_{11}, t_{12}, \dots, t_{1k_1}, t_{21}, t_{22}, \dots, t_{2k_2}, \dots, t_{i1}, t_{i2}, \dots, t_{ik_i} \in L^{k_1+k_2+\dots+K_i} \subseteq L^*$$

□

דוגמה - L - שפת כל המילים באורך זוגי מעל $\Sigma = \{0, 1\}$ אז $w \in (L^*)^*$ תהיה

$$w = \begin{matrix} t_{11}, t_{12} & t_{21} & t_{31} & t_{32}, t_{33} & t_{41} \\ 0000 & \varepsilon & 11 & 001111 & 0 \\ u_1 & & u_2 & u_3 & u_4 \end{matrix}$$

אז $w \in L^{2+1+3+1} \subseteq L^*$ ולכן $w_i \in L^*$

היפוך: L^R - הגדרה: $L^R = \{w | w^R \in L\}$.

דוגמאות לשפות:

- שפת כל המילים המתחילות ב ab מעל $\{a, b\}$: $\Sigma = \{a, b\}$ סימון ע"י שרשור $L = \{abu \mid u \in \Sigma^*\}$, ניתן גם כשרשור שפות: $L = \{a\} \cdot \Sigma^* \cdot \{b\}$ או בצורה יותר מסובכת: $L = \{a\} \cdot \Sigma^* \cdot \{b\}$
- שפת כל המילים שמכילות a, b מעל $\{a, b\}$: שוב סימון ע"י שפות: $L = \Sigma^* \{ab\} \Sigma^*$
- שפת כל המילים שמכילות a, b ולא bb מעל $\{a, b\}$: $\Sigma = \{a, b\}$
- ניסיון 1: $L = \{ab, a\}^*$ לא טוב $a, \varepsilon \in L$
- ניסיון 2: $L = \{ab\}^*$ לא טוב $aab \notin \{ab\}^*$ ושייכת לשפה המקורית.
- ניסיון 3: $L = \{ab, a\}^* \{ab\} \{ab, a\}^*$ לא טוב כי bab לא מתקבלת.
- ניסיון 4 (מירה): $L = (\Sigma^* \{ab\} \Sigma^*) \setminus (\Sigma^* \{bb\} \Sigma^*)$ - מצוין!

שיעור 3 - 01/11/18

אוטומט סופי

הקדמה:

אוטומט סופי הוא מודל חישובי שבו אוסף סופי של מצבים עם כללי מעבר ממצב אחד לשני. הגדרה - לא פורמלית: אוטומט סופי הוא מודל מתמטי מופשט המתאר מערכת שמגיבה לקלטים.

- באוטומט סופי שני סוגי מצבים - מצבים מקבלים ומצבים לא מקבלים .
- תוצאת החישוב מוגדרת ע"י סוג המצב אליו מגיע האוטומט בסיום קריאת הקלט :
- נאמר שהאוטומט **מקבל** קלט w אם הוא מסיים את קריאת w במצב מקבל .
- אחרת נאמר שהוא **דוחה** את w .
- תגובתו של אוטומט לאות קלט הינה פונקציה של המצב הנוכחי ושל האות
- פונקציה זו קובעת מצב יחיד אליו האוטומט הדטרמיניסטי יעבור .
- לאוטומט סופי דטרמיניסטי יש חמישה מרכיבים והם :
- **א"ב** - כל אותיות הקלט האפשריות עבור האוטומט. מספר האותיות בא"ב זה חייב להיות סופי וגדול מ-0.
- **מצבים** - כל המצבים שבהם יכול האוטומט להימצא. מספר המצבים חייב להיות סופי וגדול מ-0.
- **מצב התחלתי** - המצב שממנו מתחיל האוטומט את מסלול החישוב על כל מילת קלט . קבוצת מצבים מקבלים - קבוצה מתוך קבוצת המצבים, המכילה 0 מצבים או יותר .
- **פונקציית מעברים** - לכל זוג של מצב ואות, פונקציה זו מתאימה מצב (אחד ויחיד) שאליו עובר האוטומט כאשר במצב זה נקראת אות זו.

אוטומט סופי דטרמיניסטי A נתון על ידי $A = (\Sigma_A, Q_A, q_{0A}, F, \delta_A)$, כאשר:

- Σ_A - א"ב קלט
- Q_A - קבוצה סופית לא ריקה של מצבים
- q_{0A} - מצב התחלתי $q_{0A} \in Q_A$

• $F_A \subseteq Q_A$ - קבוצת מצבים מקבלים

• $\delta_A : Q_A \times \sum_A \rightarrow Q_A$ - פונקציית מעברים,

פונקציית המעבר - פירוט:

• לוקחת שני ארגומנטים: מצב ואות

• $\delta(q, a) =$ המצב שהאוטומט עובר אליו כשהוא במצב q וקלט a .

שיעור 4 - 8/11/18

נרחיב את פונקציית המעברים למחרוזות

נרחיב את הגדרת δ למצב ומחרוזת:

נגדיר באינדוקציה על אורך המחרוזת:

• בסיס $\delta(q, \varepsilon) = q$

• צעד: $\delta(q, wa) = \delta(\delta(q, w), a)$ כאשר w היא מחרוזת ו a היא אות.

שפה של אוטומט דטרמינסטי:

הגדרות:

• אם $A = (\sum_A, Q_A, q_0A, F_A, \delta_A)$ הוא אוטומט אז $L(A)$ היא השפה שמקבל האוטומט. = אוסף כל המחרוזות w כך ש $L(A) = \{w \in \sum^* \mid (\delta_0, w) \in F\}$. כלומר: F שייך ל F .

כלומר אוסף כל המחרוזות שמקבל האוטומט - אוסף כל המחרוזות המהוות מסלול ממצב ההתחלה למצב מקבל.

• לכל $q \in Q$ שפת המצב $L_A(q)$ היא השפה הבאה: $L_A(q) = \{w \in \sum^* \mid \delta(q_0 = w)\}$

$$L(A) = \bigcup_{q \in F} L_A(q)$$

טענה: מתקיים $\delta(q, w_1 \cdot w_2) = \delta(\delta(q, w_1), w_2)$

הוכחה: באינדוקציה על $|w_2|$

בסיס:

• אם $w_2 = a$ אז בדיוק פונקציית המעברים מורחבת למילים (ע"פ הגדרה).

• אם $w_2 = \varepsilon$ אז $\delta(q_0, w_1 \cdot \varepsilon) \stackrel{1}{=} \delta(q_0, w_1) \stackrel{2}{=} \delta(\delta(q_0, w_1), \varepsilon)$

1. $w\varepsilon = w$ 2. הגדרת בסיס פונקציית מעבר

צעד:

נניח שהטענה נכונה ל $\delta(q, w_1 w_2) = \delta(\delta(q, w_1), w_2)$ נוכנה לכל $|w_2| = n$ ונוכיח בעבור $w_2 a$, $a \in \sum$:

$$\delta(q, w_1 w_2 a) \stackrel{1}{=} \delta(\underbrace{\delta(q, w_1 w_2)}, a) \stackrel{2}{=} \delta(\underbrace{\delta(\delta(q, w_1), w_2)}, a) \stackrel{3}{=} \delta(\delta(q', w_2), a)$$

$$\stackrel{1}{=} \delta(q', w_2 a) \stackrel{3}{=} \delta(\delta(q, w_1), w_2 a)$$

1. הגדרת פונקציית המעברים. 2. הנחת האינד' 3. פונקציית מעברים רגילה: $\delta(q, w_1) = q'$.

דוגמה: אוסף כל המילים מעל $\{0, 1\}$ שאין בהן 11.

צ"ל להראות ש: $L(A) = L$ (הכלה דו-כיוונית)

נראה $L(A) \subseteq L$ - נוכיח באינדוקציה על האורך של w :

טענה נסבך מעט - בעצם נרצה להוכיח:

1. אם $\delta(q, w) = q_0$ אז w לא מכילה 11....

2. אם $\delta(q, w) = q_1$ אז w לא מכילה 11....

בסיס:

היה $w = \varepsilon$ אז $w \in L(q_0)$, $|w| = 0$ ואין ב w 11 וכמוכן $w = \varepsilon$.

צעד:

ניח שהטענה נכונה בעבר $|w| \leq n$ ונוכיח בעבור wa , $a \in \{0, 1\}$ ולכן נפצל למקרים:

• אם $\delta(q, wa) = q_0$ אז $\delta(\delta(q_0, w) a) = q_0$ ומכיון שבאוטומט כל הקשתות הנכנסות ל q_0 מתוייגות באפס, בהכרח $a = 0$, ולכן בודאות wa מסתיימת ב 0, לפי הנחת האינדוקציה w לא מכילה 11 ולכן גם wa לא מכילה 11. (נשים לב שאכן $\delta(q, w) \neq q_2$)
כי $\delta(q_0, wa) = q_0$, ואין קשתות מ q_2 שנכנסות ל q_0 .

• אם $\delta(q, wa) = q_1$ אז $\delta(\delta(q_0, w) a) = q_1$, מכיון שבאוטומט הקשת היחידה הנכנסת ל q_1 היא מ q_0 , מתקיים בהכרח ש $a = 1$ ו $\delta(q_0, w) = q_0$.

• לפי הנחת האינד' על w , w לא מכילה 11, ומסתיימת ב 0 (או ε) לכן wa לא מכילה 11

כיוון שני: $L \subseteq L(A)$ - ניח בשלילה שאם w לא מתקבלת ע"י האוטומט אז w מכילה 11:

- הדרך היחידה ש w לא תתקבל היא אם האוטומט יגיע ל q_2
- הדרך היחידה להגיע ל q_2 , $\delta(q_0, w) = q_2$ היא אם $w = x1y$ אם x מגיע ל q_1 ו y הסיפא של w שמגיעה ל q_2 בפעם הראשונה.
- אם $\delta(q_0, x) = q_1$ אז בהכרח $x = z1$ עבור z כלשהו
- לכן $w = z11y$, כלומר w מכיל 11, וזו סתירה.

שיעור 5 - 11/18/15

חזרה על הוכחת $\delta(q, w_1w_2) = \delta(\delta(q, w_1), w_2)$

שפות רגולריות

שאלות שמנחות אותנו, האם ישנן שפות שאס"ד לא מזהה? מה התכונה של אלו שהוא כן מקבל וכד' הגדרה: שפה L היא רגולרית אם היא מתקבלת ע"י אוטומט סופי סטרמיניסטי דוגמאות:

- השפה הריקה \emptyset - רגולרית
- השפה $\{\varepsilon\}$ - רגולרית
- לכל a השייכת ל \sum השפה $\{a\}$ רגולרית
- לכל מילה w ב \sum^* השפה $\{w\}$ רגולרית

הוכחה - בניית אוטומט

קיום שפה לא רגולרית משיקולי עוצמות

$|\text{automats sets on } \Sigma| = \aleph_0 \leftarrow$ זו סדרה סופית של סמנים מעל קב' סופית
 $2^{\aleph_0} = |P(\Sigma^*)| = |\Sigma|$ קבוצת השפות מעל Σ : ומכאן ש: $|\Sigma^*| = \aleph_0$ והרי $L \subseteq \Sigma^*$
 ולכן לא רק שיש שפה לא רגולרית, אלא מהוכחה נראה שרב השפות אינן רגולריות.

$L = \{0^n 1^n \mid n \geq 1\}$ אינה שפה רגולרית

הוכחה:

- נניח בשלילה כי קיים אוטומט $A = (Q, \Sigma, q_0, \delta, F)$ כך ש $L(A) = L$
- נתבונן בסדרת המצבים q_0, q_1, \dots כך ש $q_i = \delta(q_0, 0^i)$
- כיוון שמספר המצבים סופי ואורך הסדרה לא, קיימים $i < j$ כך ש $q_i = q_j$ כלומר $\delta(q_0, 0^i) = \delta(q_0, 0^j)$
- עתה, עפ"י תכונות השרשור נקבל כי

$$\delta(q_0, 0^i 1^i) = \delta(\delta(q_0, 0^i), 1^i) = \delta(\delta(q_0, 0^j), 1^i) = \delta(q_0, 0^j 1^i)$$

- אבל $\delta(q_0, 0^i 1^i) \in F$ - מההנחה שיש אוטומט כזה
- ואילו $\delta(q_0, 0^j 1^i) \notin F$ בסתירה לשיויון הנ"ל.

סגירות השפות הרגולריות תחת פעולות בוליאניות

תהיינה L_1, L_2 שפות רגולריות.

הכלה - כלומר האם בהכרח $L_1 \subseteq L_2$ רגולרית?

- לא. ד"נ:

- נגדיר :

$$L_1 = \{a^n b^n \mid n > 0\} \quad L_2 = \{\Sigma^* \text{ where } \Sigma = \{a, b\}\}$$

- והרי $L_1 \subseteq L_2$ אבל הוכחנו ש L_1 אינה רגולרית

- דוגמה נוספת L_1 רגולרית האם המכילה רגולרית, לא - ד"נ:

$$L_1 = \{01\} \quad L_2 = \{a^n b^n \mid n > 0\}$$

משלים - כלומר אם L רגולרית האם \bar{L} רגולרית?

טענה נכונה - הוכחה: הרעיון נהפוך את קבוצת המקבלים ללא מקבלים, ואת הלא מקבלים למקבלים.

- בהינתן אוטומט $A = (Q, \Sigma, q_0, \delta, F)$ נבנה אוטומט \bar{A} עבור \bar{L}

$$\bar{A} = (Q, \Sigma, q_0, \delta, Q \setminus F)$$

- נראה כי $\bar{L} = L(\bar{A})$:

$$w \in \bar{L} \iff w \notin L = L(A) \iff \delta(q_0, w) \notin F \iff \delta(q_0, w) \in Q \setminus F \iff w \in L(\bar{A})$$

- תהינה L_1, L_2 שפות רגולריות מעל Σ ויהיו $\left\{ \begin{array}{l} A_1 = (Q_1, \Sigma, q_{01}, \delta_1, F_1) \\ A_2 = (Q_2, \Sigma, q_{02}, \delta_2, F_2) \end{array} \right\}$, האוטומטים המקבלים את השפות L_1, L_2 בהתאמה.

- כעת צ"ל שקיים אוטומט A כך ש $L(A) = L_1 \cap L_2$

$$A = (Q, \Sigma, q_0, \delta, F) -$$

$$Q = Q_1 \times Q_2 -$$

$$q_0 = (q_{01}, q_{02}) -$$

$$\forall q_1 \in Q_1, q_2 \in Q_2, \delta((q_1, q_2), a) = (\delta_1(q_1, a), \delta_2(q_2, a)) -$$

$$F = F_1 \times F_2 -$$

- כלומר, צ"ל $L(A) = L_1 \cap L_2$

- נשתמש בלמה הבאה, לכל $w \in \Sigma^*$, $(q_1, q_2) \in Q$ מתקיים:

$$\delta((q_1, q_2), w) = (\delta_1(q_1, w), \delta_2(q_2, w))$$

הוכחה - באינדוקציה על $|w|$:

$$- \text{בסיס: נניח כי } w = \varepsilon, |w| = 0$$

$$\delta((q_1, q_2), w) = (q_1, q_2) = (\delta_1(q_1, w), \delta_2(q_2, w))$$

$$- \text{צעד: נניח לכל } |u| < n \text{ ונוכיח ל } w = ua, \text{ כך ש } |w| = n, |u| = n - 1$$

$$- \text{מנתון } \delta((q_1, q_2), w) = (\delta_1(q_1, w), \delta_2(q_2, w))$$

$$- \text{מהגדרת פונקציית המעברים: } \delta((q_1, q_2), ua) = (\delta_1(q_1, ua), \delta_2(q_2, ua))$$

$$- \text{מהנחת האינדוקציה: } \delta((q_1, q_2), u) = (\delta_1(q_1, u), \delta_2(q_2, u))$$

$$- \text{מהגדרת } \delta: \delta(\delta_1(q_1, u), \delta_2(q_2, u), a) = (\delta_1(\delta_1(q_1, u), a), \delta_2(\delta_2(q_2, u), a))$$

$$- \text{ומהגדרת פונ' המעברים למילים של שני אוטומטים:}$$

$$(\delta_1(\delta_1(q_1, u), a), \delta_2(\delta_2(q_2, u), a)) = (\delta_1(q_1, w), \delta_2(q_2, w))$$

- כעת נראה $L(A) = L_1 \cap L_2$:

$$w \in L(A) \iff \delta(q_0, w) \in F = F_1 \times F_2$$

$$\iff \delta(q_0, w) = (\delta(q_{01}, q_{02}), w) \stackrel{1}{=} (\delta_1(q_{01}, w), \delta_2(q_{02}, w)) \in F_1 \times F_2$$

$$\stackrel{2}{\iff} (\delta_1(q_{01}, w) \in F_1, \delta_2(q_{02}, w) \in F_2)$$

$$\iff w \in L_1, w \in L_2 \iff w \in L_1 \cap L_2$$

1. מהלמה. 2. בהוכחת האיחוד נשנה את ה', ל \vee

איחוד - דה־מורגן...

ראינו בשיעור שעבר: סגירות שפות רגוליות - למשלים, חיתוך - ע"י בניית אוטומט מכפלה.

איחוד L_1, L_2 רגוליות $L_1 \cup L_2$ רגולרי?

הוכחה 1:

- ניתן להשתמש באוטומט המכפלה גם לאיחוד - ע"י שינוי קבוצת המצבים המקבלים - $F = \{(q_i, q_j) | q_i \in F_1 \text{ or } q_j \in F_2\}$, לכן האיחוד שפה רגולרית

הוכחה 2:

- דרך נוספת ע"י דה מורגן:

$$L_1 \cup L_2 = \overline{\overline{L_1} \cap \overline{L_2}} = \overline{\overline{L_1} \cup \overline{L_2}}$$

- L_1, L_2 רגולרית ולכן מסגירות למשלים $\overline{L_1}, \overline{L_2}$ רגולריות
- מסגירות לחיתוך $\overline{L_1} \cap \overline{L_2}$ ושוב מסגירות למשלים נקבל ש $\overline{\overline{L_1} \cup \overline{L_2}}$ רגולרית

הוכחה 3:

הוכחת החיתוך המלאה עם שינויי סימן.

מה קורה עם איחוד/חיתוך של מס' כלשהו של שפות רגולריות?

- איחוד/חיתוך של מספר סופי של שפות רגולריות הוא שפה רגולרית - הוכחה באינ' על מס' השפות
- האם איחוד/חיתוך של \aleph_0 שפות רגולריות הוא שפה רגולרית? לא

- איחוד: נחפש ד"נ כך ש $\bigcup L_i$ - אבל L_i - regular

- לכן נבחר $\{a^n b^n | n > i\}$, כאשר $L_i = \{a^i, b^i\}$

- חיתוך: אם הטענה היתה נכונה אז מסגירות למשלים, וחיתוך הינו מקבלים שגם האיחוד רגולרי - סתירה.

אוטומט סופי לא דטרמיניסטי

- אוטומט סופי לא דטרמיניסטי יכול להמשיך לכמה מצבים, או להתקע
- מעבר ממצב ואות נתונה יכול להיות לקבוצת מצבים.
- מתחילים ממצב התחלתי נתון.
- לכל מילה יתכנו מספר חישובים אפשריים, או אף חישוב אפשרי
- האוטומט מקבל את קיימת סדרת מעברים המובילה למצב מקבל

חזרה על אסל"ד - שחור אדום משעור שעבר.

אסל"ד - הגדרה פורמלית:

$A = (Q, \sum, q_0, \delta, F)$ כאשר:

- Q קבוצת מצבים
- \sum א"ב נתון
- פונקציית מעברים δ
- $q_0 \in Q$ מצב התחלתי
- פונקציית המעברים δ :

- $\delta(q, a)$ היא קבוצת מצבים.

- הרחבה למחרוזת:

- בסיס: $\delta(q, \varepsilon) = \{q\}$

- צעד: $\delta(q, wa) = \bigcup_{p \in \delta(q, w)} \delta(p, a)$

- סימון - להרחבה לקבוצת מצבים: $\delta(P, w) = \bigcup_{q \in P} \delta(q, w)$

- מחזרות מתקבלת אם $\delta(q_0, w)$ מכיל לפחות מצב מקבל אחד, כלומר, קיים מסלול חישוב על w המתחיל ב q_0 ומסתיים במצב מקבל.

- השפה של האוטומט היא קבוצת המחרוזות שהוא מקבל:

$$L(A) = \{w \in \sum^* \mid \delta(q_0, w) \cap F \neq \emptyset\}$$

משפט: אסל"ד שקול לאסל"ד

כיון ראשון: ניתן להפוך כל אסל"ד לאוטומט לאסל"ד:

אם $\delta_D(q, a) = \{p\}$ נגדיר $\delta_N(q, a) = \{p\}$ (נגדיר כל מעבר, כקבוצה וסיימנו)

כיוון שני: ניתן להפוך כל אסל"ד לאסל"ד.

• יהי $A = (Q, \sum, q_0, \delta_N, F_N)$

- הרעיון נבנה את אוטומט החזקה - האסל"ד יראה כך:

- $P(Q)$ תהיה קבוצת המצבים

- \sum יהיה א"ב

- $\{q_0\}$ מצב התחלתי

- קבוצת מצבים מקבלים F_D : כל תתי הקבוצות של Q המכילות איבר מ F

- פונקציית המעבר $\delta_D(\{q_1, \dots, q_k\}, a) = \delta_N(q_i, a)$ על כל $1 \leq i \leq k$

$$\delta_D\left(\underbrace{\{q_1, \dots, q_k\}}_{\in P(Q)}, a\right) = \underbrace{\bigcup_{i=1}^k \delta_N(q_i, a)}_{\in Q}$$

הוכחת השקילות :

נראה באינדוקציה על $|w|$ נניח כי $\delta_N(q_0, w) = \delta_D(\{q_0\}, w)$

בסיס:

אם $\delta_D(\{q_0, \varepsilon\}) = \{q_0\} = \delta_N(q_0, \varepsilon)$, $w = \varepsilon$

צעד:

1. תהי $w = xa$:

$$\delta_D(\{q_0, w\}) \stackrel{1}{=} \delta_D(\{q_0, xa\}) \stackrel{2}{=} \delta_D(\delta_D\{q_0, x\}, a) \stackrel{3}{=} \delta_D(\delta_N(q_0, x), a)$$

$$\stackrel{4}{=} \delta_N(\delta_N(q_0, x), a) \stackrel{5}{=} \delta_N(q_0, w)$$

2. הגדרת פונקציית מעברים לאסל"ד. 3. הנחת האינדוקציה. 5. פונקציית מעבר לאסל"ד

$$\delta_N(q, xa) = \bigcup_{p \in \delta_N(q, x)} \delta_D(p, a) = \delta_D(\delta_N(q, x), a) \quad 4.$$

כלומר:

$$w \in L(D) \iff \delta_D(\{q_0\}, w) \in F \iff \delta_D(\{q_0\}, w) \cap F_N \neq \emptyset$$

$$\iff \delta_N(q_0, w) \cap F_N \neq \emptyset \iff w \in L(N)$$

□

אסל"ד עם מסעי ε

• מסעי ε מאפשרים מעבר ממצב למצב על קלט ε

$$\delta : Q \times \sum \cup \{\varepsilon\} \rightarrow P(Q)$$

סגור של קבוצת מצבים

• סגור של מצב $q =$ קבוצת המצבים שניתן להגיע אליהם מ q ע"י שימוש במסעי ε בלבד נסמן $CL(q)$

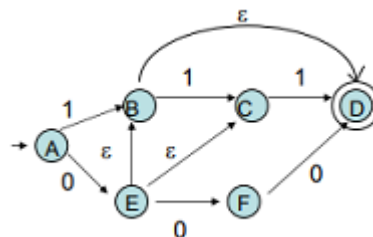
• הסגור של קבוצת מצבים $P =$ איחוד כל הסגורים $CL(q)$ כאשר q שייך ל P

$$\delta'(q, \varepsilon) = CL(q) \quad \text{בסיס:}$$

$$\delta'(q, xa) = \bigcup_{p \in \delta'(q, \varepsilon)} CL(\delta(p, \varepsilon)) \quad \text{צעד:}$$

שיעור 8 - 06/12/18

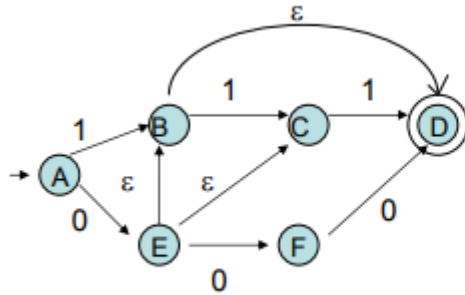
בשיעור שעבר הראינו מודל נוסף אסלד עם מסעי ε , לדוגמה:

הרחבת מילים של פונקציות מעברים:

באינדוקציה:

- בסיס: $\delta' = (q, \varepsilon) = CL(q)$
- צעד: $\delta'(q, xa) = \bigcup_{p \in (q, x)} CL(\delta(p, a))$
- הרעיון: $\delta'(q, w)$ היא קבוצת המצבים שאליהם ניתן להגיע מ q ע"י קריאת w ושימוש אפשרי במסעי ε בכל שלב.

• בדוגמא: $\delta'(A, \varepsilon) = CL(A) = \{A\}$
 $\delta'(A, 0) = \bigcup_{p \in \delta'(A, \varepsilon)} CL(\delta(p, 0)) =$
 $CL(\delta(A, 0)) = CL(\{E\}) = \{B, C, D, E\}$
 $\delta'(A, 01) = \bigcup_{p \in \delta'(A, 0)} CL(\delta(p, 1)) =$
 $\bigcup_{p \in \{B, C, D, E\}} CL(\delta(p, 1)) =$
 $CL(C) \cup CL(D) = \{C, D\}$

הגדרה: \sum^+ כל המילים בשפה המכילות לפחות אות אחת (המילה הריקה בחוץ)

הגדרה פורמלית:

שפה של אוטומט לא דטרמינסטי עם מסעי ε היא קבוצת w עבור $\delta'(q_0, w)$ מכילה מצב מקבל.

טענה: אסל"ד ללא מסעי $\varepsilon \iff$ אסלד עם מסעי ε

\Leftarrow כל אוטומט לא דטרמינסטי ללא מסעי ε הוא גם אסלד עם ε , כנדרש.

\Rightarrow הרעיון: נחבר את ε עם מסע רגיל.

- נתון אסל"ד עם מסעי ε שלו קבוצות מצבים Q , א"ב Σ , מצב התחלתי מצבים q_0 , קבוצת מצבים מקבלים F_E ופונקציות מעברים δ_E

- נרצה לבנות אסל"ד רגיל:

- נוכל לקחת את Q, Σ, q_0 כמות שהם.

- נגדיר F_N ו δ_N :

* קבוצת המצבים שניתן להגיע אליהם מ q ע"י שימוש במסעי ε , וקריאת a $= \bigcup_{p \in CL(q)} (\delta_E(p, a)) = a$ וקריאת a $= \delta'_E(q, a)$

* $F_N = F_E$ אם ε לא שייך לשפת האוטומט אז $F_N = F_E$

אם ε שייך לשפת האוטומט, אז $F_N = F_E \cup \{q_0\}$

- לכל $w \in \Sigma^+$ נוכיח באינדוקציה על $|w|$ ש: $\delta'_N(q_0, w) = \delta'_E(q_0, w)$

בסיס: עבור $w = \sigma$, $|w| = 1$ אז:

$$\delta'_N(q_0, \sigma) \stackrel{1}{=} \delta'_N(q_0, \sigma) \stackrel{2}{=} \delta'_E(q_0, \sigma)$$

1. הגדרת δ'_N . 2. הגדרת δ_N

צעד: נניח כי נכון עבור u השונה מ- ε , ונוכיח נכונות עבור $w = u\sigma$ ונוכיח עבור $w = u\sigma$.

$$\delta'_N(q_0, u\sigma) \stackrel{1}{=} \delta_N(\delta'_N(q_0, u), \sigma) \stackrel{2}{=} \delta_N(\delta'_E(q_0, u), \sigma) \stackrel{3}{=} \delta'_E(\delta'_E(q_0, u), \sigma) \stackrel{1}{=} \delta'_E(q_0, u\sigma)$$

1.הגדרת פונקצית מעברים מורחבת . 2.הנחת האינדוקציה. 3. הגדרת האוטומט/הנחת אינדוקציה

- נותר להראות ששני האוטומטים מקבלים את אותן מילים, כלומר:

$$\delta'_N(q_0, w) \cap F_N \neq \emptyset \iff \delta'_E(q_0, w) \cap F_E \neq \emptyset$$

- עבור $w = \varepsilon$, נובעת מהגדרת F_N

- עבור $w \neq \varepsilon$ נובעת מההוכחה באינדוקציה והגדרת F_N

סגירות תחת פעולות רגולריות

נשתמש בכלי החדש שלנו אסל"ד עם מסעי' ε , הרעיון:

- יהיו L_1, L_2 שפות רגולריות לא ריקות
- יהיו $A_i = (Q_i, \Sigma, q_{0i}, \delta_i, \{q_{fi}\})$ $i = 1, 2$ אוטומטים המקבלים אותן כך ש $Q_1 \cap Q_2 \neq \emptyset$ ו q_{fi} אין קשתות יוצאות - נעשה זאת ע"י הוספת מצב מקבל שמקבל רק מסעי ε , וכל מצב מקבל נשלח למצב שנוסף עם מסעי ε .

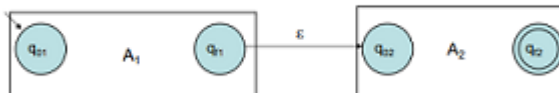
סגירות לאיחוד:

נבצע את אותו רעיון, רק נוסיף את המצב בהתחלה, והקשתות יצאו ממנו.

סגירות לשרשור

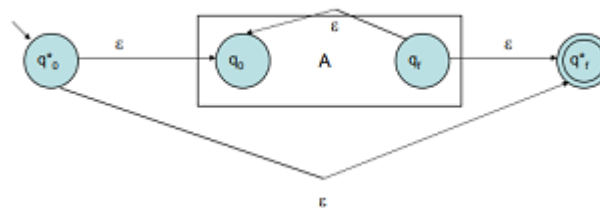
צריך להראות הכלה דו-כיוונית

- $L_1 \cdot L_2$ הוא השפה שכל מילה בה מורכבת, ונבנה זאת כך:

סגירות לאיטרציה:

נבנה את האוטומט הבא שיקבל את L^* :

הסיבה שיש "מסלול נפרד" ל מילה ריקה, כיוון שזה מקל על ההוכחה.

הסבר:

כיוון ראשון: $w \in L^* \Rightarrow \exists i \in \mathbb{N} w \in L(A)$

• עבור $w = u_1, u_2, \dots, u_i$

$$\Rightarrow \exists u_1, u_2, \dots, u_i \in L \Rightarrow u_1, \dots, u_i \in L(A)$$

• קיים מסלול חישוב שמקבל את w :

- אם $w = \varepsilon$ אז $q_0^+ \rightarrow q_f^+$

- ואם $w \neq \varepsilon$ אז: $q_0^+ \xrightarrow{\varepsilon} q_0$

כיוון השני אם $w \in L(A)$ אז $w \in L^*$

• אפשרות 1: אם $q_0^+ \xrightarrow{\varepsilon} q_f^+$ אז $w = \varepsilon$ ואכן $\varepsilon \in L^*$

• אפשרות 2:

יהי i מס' הפעמים במסלול חישוב מקבל של w שהגענו ל q_f ($i > 0$), נסמן ב u_i את המילה שקרא אוטומט מ q_0 עד הפעם הראשונה שהגיע ל q_f , באופן כללי נסמן ב u_j את המילה שקרא האוטומט מהפעם ה j שהגיע ל q_0 עד הפעם ה j שהגיע ל q_f

$$q_0^+ \xrightarrow{\varepsilon} q_0 \xrightarrow{u_1} q_f \xrightarrow{\varepsilon} q_0 \xrightarrow{u_2} q_f \xrightarrow{\varepsilon} q_0 \xrightarrow{u_i} q_f \xrightarrow{\varepsilon} q_f^+$$

• לכן $w = u_1, u_2, \dots, u_i \in L^*$, כנדרש.

שיעור 9 - 13/12/18

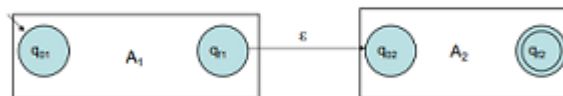
סגירות לשרשור

• יהיו L_1, L_2 השרשור $L_1 \cdot L_2$ הוא השפה שכל מילה מורכבת משני חלקים (הראשון מ L_1 , השני מ L_2)

• יהיו $i = 1, 2$ עם $A_i = (\sum, Q_i, q_{0i}, \{q_{xi}\}, \delta_i)$ האוטומטים המקבלים את L_1, L_2

• נניח כי קבוצת המצבים של האוטומטים הינן זרות ולכל אחד מהאוטומטים מצב מקבל יחיד, אשר אין ממנו קשתות יוצאות.

• נבנה את האוטומט הבא שיקבל את $L_1 \cdot L_2$

• $Q = Q_1 \cup Q_2$

• $F = \{Q_{F_2}\}$

• $\delta(q_{f1}, \varepsilon) = [q_{02}]$

$$\delta(q, a) = \begin{cases} \delta(q, a) & \text{if } q \in Q_1 \\ \delta(q, a) & \text{if } q \in Q_2 \end{cases} -$$

כעת, יש להראות ש $L(A) = L_1 \cdot L_2$

כיוון ראשון: $L(A) \subseteq L_1 \cdot L_2$

- תהי $w \in L(A)$, אז $\delta(q_{01}, w) = \{q_{f2}\}$
- כל מסלול חישוב מקבל של w בהכרח עובר דרך הקשת $q_{f1} \xrightarrow{\varepsilon} q_{02}$
- המילה שקרא האוטומט מ q_{01} ועד q_{f1} תקרא u
- המילה שקרא האוטומט מ q_{02} ועד q_{f2} תקרא v
- קיבלנו $w = u \cdot \varepsilon \cdot v = u \cdot v$ לכן $w \in L_1 \cdot L_2$

כיוון שני: $L_1 \cdot L_2 \subseteq L(A)$

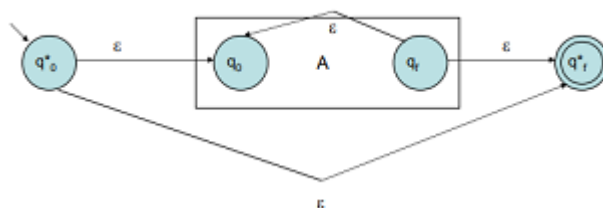
- באופן דומה (מהסוף להתחלה)

סגירות לאיטרציה

$$L^0 = \{\varepsilon\} \text{ ו } L^i = L \cdot \dots \cdot L \text{ כאשר } i \in \mathbb{N}$$

- הוכחה באינדוקציה
- הטענה נכונה לאיחוד סופי
- למשל $L_i = \{0^i 1^i\}$ רגולרית, $\cup L_i = \{a^n b^n | n \in \mathbb{N}\}$ אינה רגולרית

נבנה את האוטומט הבא שיקבל את L^* :

- נוסף לאוטומט ε שימשיך למצב q_0 , נרצה להוסיף גם מצב מקבל חדש ומצב התחלה חדש, כעת נראה ש: $L^* = L(A)L$

: $L^* \subseteq L(A)$

- אם $w \in L^*$ ו $w \neq \varepsilon$ נראה מסלול חישוב מקבל עבור קיים k ש $w = w_1 w_2 \dots w_k$. לכל $k \geq 2$.
- יש מסלול מקבל באוטומט A ,
- $\{q_f\} = (q_0, w_k) -$ כי $w_i \in L$ לכן:

$$q_0^+ \xrightarrow{\varepsilon} q_0 \xrightarrow{w_1} q_f \xrightarrow{\varepsilon} q_0 \xrightarrow{w_2} q_f \xrightarrow{\varepsilon} q_0 \xrightarrow{w_i} q_f \xrightarrow{\varepsilon} q_f^+$$

• וזהו מסלול מקבל ל w ולכן $w \in L(A)$

$$: L(A) \subseteq L^*$$

• נניח ש A^* מקבל את w , ונתבונן במסלול חישוב מקבל.

• מקרה א': המסלול מבצע ε : מ q_0^* ל q_f^* כלומר $w = \varepsilon$ ולכן $w \in L^*$

• מקרה ב': המסלול מגיע $k \geq 1$ פעמים ל q_f , ולאחר כל ביקור ב q_f פרט לביקור האחרון מבצע מסע ε ל q_0 . במקרה זה ניתן לרשום $w = w_1 w_2, \dots, w_k$, כאשר כל w_i מתקבלת על ידי A . לכן במקרה זה $w \in L^*$

סגירות להיפוך

תהי L שפה רגולרית. ההיפוך של L , L^R היא שפת כל המילים ב L הרשומות מהסוף להתחלה

• בהנתן אוטומט המקבל את L נבנה אוטומט המקבל את R ע"י הפיכת כיווני החיצים, ומצב התחלתי והמקבלים.

$$\delta_R(q, a) = \{p \in Q | q \in \delta(p, a)\}$$

• נראה באינדוקציה - ע"י טענת עזר - הרעיון להוסיף מצב התחלתי חדש, ולהוציא ממנו מסעי ε אינדוקציה על $|w|$:

- טענת העזר: לכל $w \in \Sigma^*$ ו $q \in Q$ מתקיים $q \in \delta(q, w) \iff q \in \delta_R(q, w^R)$

כיוון ראשון: $q \in \delta(q, w) \Rightarrow q \in \delta_R(q, w^R)$

- בסיס: $\delta(p, \varepsilon^R) = \{p\} = \delta(p, a)$ מכאן ש $\delta_R(p, \varepsilon^R) = \{p\}$

* צעד: נניח כי הטענה נכונה עבור $|u| = n - 1$ ונוכיח ל $w = ua$, $|w| = n$:

- יהי $q = \delta(q, w) = \delta(q, ua) = \delta(\delta(q, u), a)$ כלומר:

$$p \xrightarrow{ua} q : p \xrightarrow{u} r \xrightarrow{a} q$$

- באוטומט החדש כל שעשינו זה להפוך את החיצים, ולכן מהנחת האינדוקציה על u נקבל כי $p \in \delta(r, u^R)$ $r \in \delta(q, u)$

- מכאן נקבל כי $p \in \delta_R(q, au^R) = \delta_R(q, w^R)$

- כיוון שני $q \in \delta(q, w) \Rightarrow q \in \delta_R(q, w^R)$ באופן דומה

• כעת: $L(A_R) = L^R$

כיוון 1:

- תהי $w \in L^R$ לכן $w^R \in L$ לכן $w^R \in L(A)$,

- לכן יש מסלול חישוב מקבל מ q ל q_F של w^R

- לפי טענת האינדוקציה יש מסלול חישוב מקבל של $w = (w^R)^R$ מ q_0 ל q_F

- לכן $w \in L(A_R)$

כיוון 2:

- באופן דומה (מלמטה למעלה)

למת הניפוח לשפות רגולריות

תהי L שפה רגולרית. אז קיים n ב N כך שלכל מילה ב L שאורכה לפחות n קיים פירוק מהצורה $Z = uvw$ כאשר:

- $|uv| \leq n$
- $1 \leq |v|$
- $uv^i w \in L$ לכל $i \geq 0$

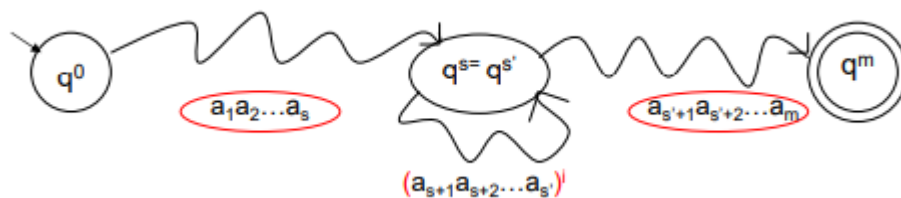
שיעור 10 - 20/12/18

הערות:

- נשים לב שבאופן מעשי הלמה מתייחסת לשפות אינסופיות בלבד כי אם לדוגמה נקח את $L = \{0, 011\}$ (שפה סופית) ואת $n = 4$, הלמה תתקיים, באופן ריק.
- ובעבור $n = 3$, כלומר בחרנו n "לא טוב", אז למשל: $011 = uvw$, ואכן $|vu| \leq 3$, את $u = \varepsilon$ אז נקבל נקבל $w = 1$, $v = 0$, ו $uv^2w = \varepsilon 001 \notin L$, וכד'.
- חזרה על הוכחת $L = \{0^i 1^n | n \in \mathbb{N}\}$ - אינה רגולרית, כפי שהוצגה בשיעורים קודמים

הוכחה: מעין עיבוד של הוכחת $0^n 1^n$

- תהי L שפה רגולרית והי $A(Q, \Sigma, q_0, \delta, F)$ אס"ד המקבל אותה
- נבחר $n = |Q|$
- תהי $z = a_1 a_2, \dots, a_m$ מילה כלשהי מ L כך ש: $m \geq n$
- לכל $0 \leq i \leq m$ נסמן $q^i = \delta(q_0, a_1, a_2, \dots, a_i)$, כאשר $q^0 = q_0$
- כיוון ש $n = |Q|$ (מעקרון שובך היונים), קיימים זוג אינדקסים $s, s' : s < s' : 0 \leq s < s' < m$ כך ש: $q^{s'} = q^s$
- נתבונן בחישוב האוטומט על המילה $z = a_1 a_2 \dots a_m$

- מכך ש $z \in L$ כלומר q^m נובע שגם $a_1 \dots a_s a_{s'+1} \dots a_m \in L$
- כעת נרצה באינדוקציה ש $a_1 \dots a_s (a_{s'+1} a_{s'+2} \dots a_{s'})^i a_{s'+1} \dots a_m \in L$ לכל $i \geq 0$
- נרשום: $\underbrace{a_1 \dots a_s}_u, \underbrace{a_{s'+1} \dots a_{s'}}_v, \underbrace{a_{s'+1} \dots a_m}_w$ מתקיים:
 - $|uv| = s' \leq n$ - מאידך שהגדרנו s, s'
 - $|v| \geq 1$ כי $s' > s$
 - נותר להראות שלכל $i \geq 0$: $uv^i w \in L$

- אנו יודעים ש $\delta(q^s, v) = q^s (*)$

• טענה: לכל i $\delta(q^s, v^i) = q^s$, נוכיח באינדוקציה על i :

בסיס: $i = 0$ אז $v^0 = \varepsilon$, ו $\delta(q^s, \varepsilon) = q^s$ מהגדרה.

צעד: נניח כי $\delta(q^s, v^i) = q^s$, כעת:

$$\delta(q^s, v^{i+1}) \stackrel{\text{def}}{=} \delta(q^s, v^i \cdot v) \stackrel{\text{def}}{=} \delta(\delta(q^s, v^i), v) \stackrel{\text{ind}}{=} \delta(q^s, v) = q^s$$

• כלומר הראנו שהליכה מספר כלשהו של פעמים בלולאה, מחזירה אותנו לאותו מצב, פורמלית: $\delta(q^s, v^i) = q^s$ לכל $i \geq 0$

• ואנחנו יודעים ש $\delta(q^s, w) \in F$, וכן $\delta(q^0, u) = q^s$

• כעת:

$$\delta(q^0, uv^i w) = \delta(\delta(q^0, u), v^i, w) = \delta(\delta(q^s, v^i), w) \stackrel{\text{lemma}}{=} \delta(q^s, w) = q^m \in F$$

□

הערות:

- ניתן להוכיח את למת הניפוח עם שינויים קלים, למשל $|uw| \leq n$
 - מכיון שהלמה חד - כיוונית, אם שפה מקיימת את הלמה, אין זה אומר שהיא רגולרית.
 - בד"כ נשתמש בה על מנת להוכיח אי-רגולריות, ולכן נשתמש בדכ **בשלילת** הלמה, כמו בניסוח דלהלן:
- נניח בשלילה ש L רגולרית יהי n מס' המובטח מלמת הניפוח. נראה שקיימת מילה $z \in L$ המקיימת $|z| \geq n$ **שלכל** פירוק $z = uvw$, יסתור את התנאים בלמת הניפוח:

$$1. |uv| \leq n$$

$$2. |v| \leq 1$$

$$3. uv^i w \notin L \text{ קיים } i \geq 0$$

מדה-מורגן, מספיק להראות, שפירוק המקיים את 1,2 סותר את תנאי 3. (אם ניקח מילה שלא מקיימת את 1 או 2 - אז היא מראש לא בשפה).

דוגמאות:

• $0^n 1^n$:

- יהיה $z = uvw$ לפי תנאי 1 ו 2: $1 \leq t \leq n$ עם $v = 0^t$

- עבור $i = 0$, המילה $uv^i w = uv^0 w = uw = 0^{n-t} 1^n$

- (לא חובה) עבור $i = 2$, המילה: $uv^2 w = uv^2 w = uw = 0^{n-t} 0^{2t} 1^n = 0^{n+t} 1^n$

• $L = \{x \in \{a, b\}^* \mid \#_a(x) = \#_b(x)\}$ אינה רגולרית. (# - "כמות ה")

- נניח בשלילה כי L רגולרית, ויהי n הקבוע שקיומו מובטח בלמת הניפוח.

- נבחר $z = a^n b^n$ ברור כי $z \in L$ ו $|z| \geq n$

- ונמשיך כמו מקודם.

• $L = \{xx|x \in \{a,b\}^*\}$ אינה רגולרית.

- נניח בשלילה כי L רגולרית ויהי n הקבוע שקיומו מובטח בלמה.

- נבחר $z = a^n b a^n b$. ברור כי $z \in L$ ו $|z| \geq n$

- יהיה $z = uvw$ פירוק המובטח מהלמה.

- נבחר את $i = 0$ ונקבל: $uv^i w = uv^0 w = a^{n-|v|} b a^n b \notin L$

• $L = \{a^{k^2} | k \in \mathbb{N}\}$ אינה רגולרית:

- נניח בשלילה כי L רגולרית והיה n הקבוע שהמובטח בלמה.

- נבחר $z = a^{n^2} \in L$

- כיוון ש $n^2 \geq n$ מובטח כי $|z| \geq n$ כנדרש.

- יהיה $z = uvw$ כמובטח מהלמה. נסמן $t = |v|$ שמתנאים $1, 2 \leq t \leq n$

- עבור $i = 2$ המילה $z_2 = uv^i w = uv^2 w = a^{n^2+t}$

* נותר להראות כי $n^2 + t$ אינו ריבוע שלם, ולכן $a^{n^2+t} \notin L$

$$n^2 + t > n^2 \Leftarrow n^2 + t < (n+1)^2 \Leftarrow n^2 + t \leq n^2 + n$$

* כלומר a^{n^2+t} נופל בין שני ריבועים שלמים, ולכן המילה אינה בשפה.

שיעור 11 - 27/12/18

חסר 10 דקות ראשונות

נראה דוגמה לשפה לא רגולרית הניתנת לניפוח - כלומר קיימות שפות לא רגולריות שעבורן מתקיימת למת הניפוח:

$$L = \{a\}^* \cup \{b^i a^{k^2} | j, k \in \mathbb{N}\}$$

נראה בעבור L מתקיימת למת הניפוח עם הקבוע $n = 1$

• עבור כל $z \in L$ עם $|z| \geq 1$, נגדיר פירוק uvw כך ש $|v| = 1$, $u = \varepsilon$

- אם $z \in \{a\}^*$ אז לכל i גם $z_i = u n^i w \in \{a\}^*$

- אם z מהצורה $b^i a^{k^2}$ כאשר $j > 0$, אז לכל i גם z_i מצורה.

$$\text{השפה } L = \{a\}^* \cup \{b^i a^{k^2} | j, k \in \mathbb{N}\}$$

• נניח בשלילה כי L רגולרית, אז מסגירות להפרש נקבל:

$$L' = \{b^j a^{k^2} | j, k \in \mathbb{N}^+\} = L \setminus \{a\}^* = L \cap \overline{\{a\}^*}$$

• כעת מסגירות להפיוך נקבל כי גם $(L')^R = \{a^{k^2} b^j | j, k \in \mathbb{N}^+\}$ רגולרית

• וזו סתירה כי הראינו בדוגמה קודמת כי השפה $L = \{a^{k^2} | k \in \mathbb{N}\}$ אינה רגולרית (בסתירה ללמת הניפוח), ולכן נוכל לכתוב כמעט את אותה הוכחה.

ביטויים רגולריים

מודל מסוג אחר לגמרי שניתן לתאר איתו שפות.

הגדרה: אוסף הביטויים הרגולריים מעל א"ב Σ המסומן ב R_Σ מוגדר באינדוקציה מבנית באופן הבא:
אטומים:

$$\bullet \phi, \varepsilon \in R$$

$$\bullet \forall \sigma \in \Sigma, \sigma \in R$$

פעולות יצירה:

$$\bullet \text{ אם } r_1, r_2 \in R \text{ אז } (r_1 + r_2) \in R, (r_1 \cdot r_2) \in R$$

$$\bullet \text{ אם } r \in R \text{ אז } (r^*) \in R$$

דוגמאות:

$$\bullet \phi, \varepsilon, a, b$$

$$\bullet (\varepsilon + b), (\varepsilon + b) \cdot b$$

הגדרת שפה: נגדיר את הפונקציה L מ R ל 2^{Σ^*} :

$$\bullet \text{ תהי } L[r] \text{ השפה שמציין הביטוי } r$$

$$\bullet \text{ נגדיר את הפונקציה } L \text{ מ } R \text{ ל } 2^{\Sigma^*}$$

$$\bullet L[\phi] = \phi$$

$$\bullet L[\varepsilon] = \{\varepsilon\}$$

$$\bullet \text{ לכל } \sigma \in \Sigma \text{ מתקיים } L[\sigma] = \{\sigma\}$$

$$\bullet \text{ אם } r_1, r_2 \in R \text{ אז:}$$

$$\bullet L[(r_1 + r_2)] = L[r_1] + L[r_2]$$

$$\bullet L[(r_1 \cdot r_2)] = L[r_1] \cdot L[r_2]$$

$$\bullet \text{ אם } r \in R \text{ אז } L[(r^*)] = (L[r])^*$$

אם r ביטוי רגולרי נסמן ב (r^+) את הביטוי $r \cdot (r^*)$

סדר קדימויות בהשמטת סוגריים:

$$\bullet *$$

$$\bullet \cdot$$

$$\bullet +$$

$$\bullet \text{ לרוב נשמיט את אופרטור השרשור}$$

$$\bullet \text{ לעיתים נשתמש בביטוי הרגולרי לציון השפה}$$

- שאלה: נתונה שפה $\Sigma = \{a, b, c\}$ האם $\Sigma^* = a * b * c^*$?
נשים לב ש $ca \in a * b * c^*$, $ca \notin a * b * c^*$, ומכאן שלא.

שאלה: האם $\Sigma^* = a * + b * + c^*$? גם לא. כי $ab \notin a * b * c^*$

שאלה: האם $\Sigma^* = (a + b + c)^*$? כן.

- $(a + b)^* (a + b)^* = (a + b)^*$ כל המילים מלבד ε
- שפות כל המילים באורך זוגי מעל $\Sigma = \{a, b\}$: $(\Sigma \Sigma)^* = ((a + b) \cdot (a + b))^*$

שקילות לאוטומטים

טענה: לכל $r \in R$ מעל Σ היא שפה רגולרית.

הוכחה באינדוקציה מבנית על r (על הצורה שנבנה את הביטוי)

בסיס:

$L[\phi] = \phi$ רגולרית מהגדרה.

$L[\varepsilon] = \{\varepsilon\}$ רגולרית מהגדרה.

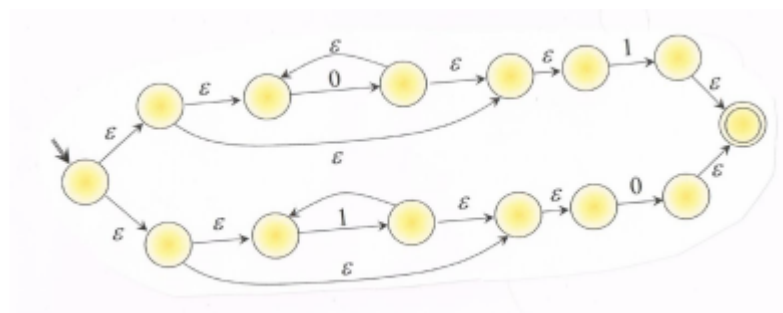
צעד: הרעיון נובע ישירות מסגירות השפות הרגולריות תחת פעולות רגולריות. כלומר נניח כי נטענה נכונה בעבור ביטויים r_1, r_2 ונוכיח עבור כל האפשרויות לביטויים רגולריים

רגולרית מסגירות לאיחוד - $L[r_1 + r_2] = L[r_1] \cup L[r_2]$

רגולרית מסגירות לשרשור - $L[r_1 \cdot r_2] = L[r_1] \cdot L[r_2]$

רגולרית מסגירות לאיטרציה - $L[r_1^*] = (L[r_1])^*$

דוגמה לצד זה של ההוכחה: $0^*1 + 1^*0$

שיטת הבניה:

- ראשית נלך ל $+$ כלומר לאיחוד ולכן ישנה הפצלות
- נבנה את השרשור
- נבנה את האיטרציה

טענה: לכל שפה רגולרית $L \subseteq \Sigma^*$ קיים ביטוי רגולרי כך ש $L[r] = L$

הוכחה:

- L רגולרית לכן קיים DFA כך ש $A = (\Sigma, \{q_1, \dots, q_m, q_1, \delta, F\})$ כך ש $L(A) = L$.
- הערות קדם הוכחה:
 - q_1 ולא q_0 , לשם נוחות בהוכחה.
 - בעבר הגדרנו "שפה של מצב" כך: $L(q) = \{w | \delta(q_1, w) = q\}$ - כלומר כל המילים שמסיימים לקרוא אותן במצב q .
 - ומתקיים ש: $L(A) = \bigcup_{q_0 \in F} L(q_0)$
- לכל i, j, k נסמן ב $L_{i,j}^k$ את השפה הכוללת את המילים שמובילות את האוטומט מ q_i ל q_j בלי לעבור דרך מצב שמספרו גדול מ k - לא כולל המצב ממנו יצאנו ואליו מגיעים - כלומר:

$$L_{i,j}^k = \{w : \delta(q_i, w) = q_j, \forall u, v \neq w, uv = w, \delta(q_i, u) = q_l \rightarrow l \leq k\}$$

- כיון שאין מצב גדול מ m הרי ש $L_{i,j}^m$ כולל את כל המילים המובילות את האוטומט ממצב q_i ל q_j

$$L(A) = \bigcup_{q_j \in F} L_{1,j}^m \quad (\text{לכן } q_1 \text{ ולא } q_0)$$

- השפה $L(A)$ הינה איחוד של מספר סופי של שפות
- לכן אם נוכל למצוא לכל $L_{i,j}^k$ ביטוי רגולרי, נוכל למצוא ביטוי רגולרי עבור $L(A)$
- נעשה זאת ע"י הגדרה רקורסיבית:
- עבור $k = 0$: יתכן רק מעבר ישיר מ q_i ל q_j

- מהגדרת השפה, $L_{i,j}^0$ כל w היא בעלת אורך לכל היותר 1
- ולכן נכתוב כל האפשרויות למעבר על הקשת למשל: $(\sigma_1 + \sigma_2 + \dots + \sigma_n), \epsilon$

- עבור $k > 0$:

ב $L_{i,j}^k$, קיימים 2 סוגי מילים:

- מילים שלא גורמות ל A לעבור דרך q_k - אלה מילים ששייכות גם ל $L_{i,j}^{k-1}$
- מילים שכן גורמות ל A לעבור דרך q_k - מילים אלו נחלק ל 3 חלקים uvw :
- * רישא u המובילה את A לביקור ראשון ב q_k . נמצאת ב $L_{i,k}^{k-1}$
- * חלק אמצעי v הגורם ל A לבצע מספר סיבובים תוך חזרה ל q_k . נמצא ב $(L_{k,k}^{k-1})^*$
- * סיפא w המובילה את A מביקורו האחרון ב q_k ל q_j נמצאת ב $L_{k,j}^{k-1}$
- כלומר $L_{i,j}^k = (L_{i,k}^{k-1}) \cdot (L_{k,k}^{k-1})^* \cdot (L_{k,j}^{k-1})$
- שזה שקול ל $r_{i,j}^k = (r_{i,k}^{k-1}) (r_{k,k}^{k-1})^* (r_{k,j}^{k-1})$ - (נוסחת הנסיגה)

דוגמה לבניה על בסיס הנוסחה הרקורסיבית נמצא בסוף מצגת 4

משפט קליני

משפחת השפות הרגולריות היא הקבוצה הקטנה ביותר המכילה את כל השפות הסופיות והסגורה תחת הפעולות הרגולריות

הוכחה:

כיוון 1

- אנחנו יודעים שכל שפה סופית היא רגולרית.
- הוכחנו שקבוצת שפות רגולריות סגורה לפעולות רגולריות (איחוד, איטרציה, שרשור)

כיוון 2

- נובע מהמשפט שלכל שפה רגולרית קיים ביטוי רגולרי

זהויות בין ביטויים רגולריים

- באופן עקרוני צריך להראות הכלה דו-כיוונית
- דוגמה בסוף מצגת 4

שיעור 13 - 10/01/19 - שיעור חזרה

1. האם $L_2 = \{(01)^n (10)^n\}$ שפה רגולרית?

- לא, נפריך ע"י למת הניפוח
- הערות של מירה על בעיות נפחות בהוכחה

2. האם $L_3 = \{(01)^n 0 (10)^n \mid n \in \mathbb{N}\}$ רגולרית?

$$L_3 = \{(01)^n 0 (10)^n \mid n \in \mathbb{N}\} = \{(01)^{2n} 0 \mid n \in \mathbb{N}\}$$

$$\text{for } n=2: (01)(01)0(10)(10) = (01)^4 0$$

ולכן נבנה אוטומט

3. האם השפה $L_1 = \{a^i b^m c^k \mid i \leq m + k\}$ רגולרית?

- די ברור שהשפה אינה רגולרית, השאלה איזו חלוקה כדי לעשות?
- יהי n הקבוע מלמת הניפוח....
- נבחר פירוק $z = a^n b^n c^0$ ואכן $n \leq n + 0$ לכל פירוק $z = uvw$ כך ש $|u| \geq 1$ ו $|uv| \leq n$ מתקיים ש $u = a^t$ $1 \leq t \leq n$,
- $uv^i w = a^{n+(i-1)t} b^n c^0$
- נקח $i = 2$ נוקבל ש $uv^2 w = a^{n+t} b^n c^0 \in L$
- $n + t > n + 0$

אפשרות אחרת: מהנחה בשלילה להשתמש בסגירות L^R , אבל לא ככ העוזר.

4. האם $L = \{a^{10} b^n c^n \mid n \in \mathbb{N}\}$ רגולרית? פה נח להשתמש ב L^R

5. תהי L נגדיר $Sub(L) = \{y \in \Sigma^* \mid \exists x, z \in \Sigma^* \text{ s.t. } xyz \in L\}$, כלומר $sub(L)$ היא השפה המכילה את כל תתי המילים של L מילים בשפה L , הוכח/הפוך:

(א) אם L לא רגולרית אז בהכרח $sub(L)$ לא רגולרית

- ד"נ: $L = \{a^n b^n | n \in \mathbb{N}\}$ לא רגולרית (הוכחנו בכיתה), ו $a^* b^*$ שפה רגולרית
- אפשרות נוספת $L = \{a^{n^2} | n \in \mathbb{N}\}$ אינה רגולרית, ואז $sub(L) = a^*$ והיא רגולרית

(ב) אם השפות L_1, L_2, L_3 רגולריות ומתקיים $L_1 \cup L_2 = L_3$ וגם $L_1 \cap L_2 = L_4$ אז L_1 רגולרית

$$L_1 = (L_3 \setminus L_2) \cup (L_1 \cap L_2)$$

- מסגירות לחתוך איחוד ומשלים L_1 רגולרית

6. L תקרא קו־סופית אם משלימתה היא שפה סופית, הוכח/הפוך:

(א) תהי L שפה קו־סופית כלשהי ותהי P שפה לא רגולרית כלשהי אז בהכרח $L \cup P$ רגולרית

- $\overline{L \cup P} = \bar{L} \cap \bar{P}$ ולכן היא רגולרית (הוכחנו שכל שפה סופית היא רגולרית)

(ב) תהי L שפה קו־סופית כלשהי ותהי P שפה לא רגולרית כלשהי. אז בהכרח $L \cap P$ רגולרית

- נבחר $L = \sum^*$ ו $P = \{a^n b^n | n \in \mathbb{N}\}$ נקבל ש $L \cap P = P$ ולכן $L \cap P$ לא רגולרית

נספח - הגדרות ומשפטים

הגדרות:

- א"ב - Σ קב' סופית לא ריקה של אותיות
- מילה = סדרה סופית מעל א"ב Σ
- שפה: קבוצה של מילים, מעל א"ב Σ , נסמן ב L
- מילה ריקה: ε = מילה ללא אותיות
- שפה ריקה: $L = \emptyset$, נשים לב ש $L \neq \{\varepsilon\}$
- אורך של מילה w , $|w|$ = מס' האותיות ב w
- Σ^* = אוסף כל המילים מעל א"ב Σ ,
- $\varepsilon \in \Sigma^*$
- כל L מעל Σ מקיימת $L \subseteq \Sigma^*$
- $|\Sigma^*| = \aleph_0$ קב' של סדרות סופיות מעל קב' סימנים סופית (לא ריקה).

פעולות על מילים

- שרשור של מילים בהנתן $w_1, w_2 \in L$ המילה $w_1 \cdot w_2$ היא המילה המתקבלת מכתיבת אותיות w_2 אחרי w_1

- שרשור מילים אינו פעולה חילופית, כלומר $w_1 \cdot w_2 \neq w_2 \cdot w_1$
- שרשור היא פעולה קיבוצית, כלומר: $(w_1 \cdot w_2) \cdot w_3 = w_1 \cdot (w_2 \cdot w_3)$
- שרשור של מילים לא בהכרח משמר סגירות בשפה, כלומר יתכן $w_1 \cdot w_2 \notin L$

- חזקה של מילים:

- הגדרה פשוטה: $w^i = w \cdot w \cdot w \cdot w \dots w$, $i \in \mathbb{N}$: w^i

$$w^0 = \varepsilon$$

- הגדרה רקורסיבית: $w^1 = w$

$$w^i = w \cdot w^{i-1}$$

- היפוך w^R : (reverse)

- הגדרה פשוטה: $w = a_1, a_2, \dots, a_n$

$$w^R = a_n, a_{n-1}, \dots, a_1$$

- הגדרה רקורסיבית: $w = \overbrace{a_1, a_2, \dots, a_n}^t$ במקרה ו $w = \varepsilon$ אז $w^R = w$

$$w^R = a_n t^R$$

פעולות על שפות

תהיינה L_1, L_2 שפות מעל א"ב Σ אז:

- איחוד $L_1 \cup L_2 = \{w | w \in L_1 \vee w \in L_2\}$
- חיתוך $L_1 \cap L_2 = \{w | w \in L_1 \wedge w \in L_2\}$
- משלים $L_1 \setminus L_2 = \{w | w \in L_1 \wedge w \notin L_2\}$ וכן $L_1 = \bar{\Sigma}^* \setminus L_2$
- שרשור שפות $L_1 \cdot L_2 = \{w | \exists u \in L_1, \exists v \in L_2, w = u \cdot v\}$
- איטרציה: $L^* = \bigcup_{i \in \mathbb{N}} L^i = L^0 \cup L^1 \cup \dots$
- היפוך: L^R , הגדרה: $L^R = \{w | w^R \in L\}$.

אוטומט סופי דטרמיניסטי

- נאמר שהאוטומט **מקבל** קלט w אם הוא מסיים את קריאת w במצב מקבל.
- אחרת נאמר שהוא **דוחה** את w .
- אוטומט סופי דטרמיניסטי A נתון על ידי $A = (\sum_A, Q_A, q_{0A}, F_A, \delta_A)$, כאשר
 - א"ב - כל אותיות הקלט האפשריות עבור האוטומט. מספר האותיות בא"ב זה חייב להיות סופי וגדול מ-0.
 - * נסמן ב \sum_A
 - מצבים - כל המצבים שבהם יכול האוטומט להימצא. מספר המצבים חייב להיות סופי וגדול מ-0.
 - * נסמן ב Q_A - קבוצה סופית לא ריקה של מצבים
 - מצב התחלתי - המצב שממנו מתחיל האוטומט את מסלול החישוב על כל מילת קלט. קבוצת מצבים מקבלים - קבוצה מתוך קבוצת המצבים, המכילה 0 מצבים או יותר.
 - * $q_{0A} \in Q_A$ - מצב התחלתי
 - * $F_A \subseteq Q_A$ - קבוצת מצבים מקבלים
 - פונקציית מעברים - לכל זוג של מצב ואות, פונקציה זו מתאימה מצב (אחד ויחיד) שאליו עובר האוטומט כאשר במצב זה נקראת אות זו.
 - * $F_A \subseteq Q_A$ - קבוצת מצבים מקבלים
- פונקציית המעבר:
 - בסיס $\delta(q, \varepsilon) = q$
 - צעד: $\delta(q, wa) = \delta(\delta(q, w), a)$ כאשר w היא מחרוזת ו a היא אות.

שפה של אוטומט דטרמיניסטי:

- אם $A = (\sum_A, Q_A, q_{0A}, F_A, \delta_A)$ הוא אוטומט אז $L(A)$ היא השפה שמקבל האוטומט. אוסף כל המחרוזות w כך ש $L(A) = \{w \in \Sigma^* | (\delta_0, w) \in F\}$. כלומר: $\delta(q_0, w) \in F$. שייך ל F .
- כלומר אוסף כל המחרוזות שמקבל האוטומט - אוסף כל המחרוזות המהוות מסלול ממצב להתחלה למצב מקבל.
- לכל $q \in Q$ שפת המצב $L_A(q)$ היא השפה הבאה: $L_A(q) = \{w \in \Sigma^* | \delta(q_0, w) = q\}$
- מתקיים $L(A) = \bigcup_{q \in F} L_A(q)$
- הגדרה: שפה L היא רגולרית אם היא מתקבלת ע"י אוטומט סופי דטרמיניסטי.
- עבור מצב q באוטומט א"ד נאמר ש q הוא **מצב בור** אם לכל $a \in \Sigma$ מתקיים $\delta(q, a) = \emptyset$.

אוטומט סופי לא דטרמיניסטי

כאשר: $A = (Q, \Sigma, q_0, \delta, F)$

- Q קבוצת מצבים, Σ א"ב נתון, פונקציית מעברים δ , $q_0 \in Q$ מצב התחלתי, קבוצת מצבים מקבלים $F \subseteq Q$
- פונקציית המעברים δ : $\delta(q, a)$ היא קבוצת מצבים - הרחבה למחרוזת:

- בסיס: $\delta(q, \varepsilon) = \{q\}$

- צעד: $\delta(p, a) = \bigcup_{p \in \delta(q, w)} \delta(p, a)$, סימון - להרחבה לקבוצת מצבים: $\delta(P, w) = \bigcup_{q \in P} \delta(q, w)$

- השפה של האוטומט היא קבוצת המחרוזות שהוא מקבל:

$$L(A) = \{w \in \Sigma^* \mid \delta(q_0, w) \cap F \neq \emptyset\}$$

אסל"ד עם מסעי ε

- אסל"ד עם מסעי ε - מסעים מאפשרים מעבר ממצב למצב על קלט ε

- $\delta : Q \times \Sigma \cup \{\varepsilon\} \rightarrow P(Q)$

- סגור של קבוצת מצבים:

- סגור של מצב q = קבוצת המצבים שניתן להגיע אליהם מ q ע"י שימוש במסעי ε בלבד נסמן $CL(q)$

- הסגורים של קבוצת מצבים P = איחוד כל הסגורים $CL(q)$ כאשר q שייך ל P

* בסיס: $\delta'(q, \varepsilon) = CL(q)$

* צעד: $\delta'(q, xa) = \bigcup_{p \in \delta'(q, \varepsilon)} CL(\delta(p, a))$

הרחבת מילים של פונקציות מעברים:

- באינדוקציה:

- בסיס: $\delta'(q, \varepsilon) = CL(q)$

- צעד: $\delta'(q, xa) = \bigcup_{p \in \delta'(q, x)} CL(\delta(p, a))$

הרעיון: $\delta'(q, w)$ היא קבוצת המצבים שאליהם ניתן להגיע מ q ע"י קריאת w ושימוש אפשרי במסעי ε בכל שלב.

- Σ^+ כל המילים בשפה המכילות לפחות אות אחת (המילה הריקה בחוץ)
שפה של אוטומט לא דטרמיניסטי עם מסעי ε היא קבוצת w עבורן $\delta'(q_0, w)$ מכילה מצב מקבל.

ביטויים רגולריים

- הגדרה: אוסף הביטויים הרגולריים מעל א"ב Σ המסומן ב R_Σ מוגדר באינדוקציה מבנית באופן הבא:

אטומים:

- $\phi, \varepsilon \in R$

- $\forall \sigma \in \Sigma, \sigma \in R$

פעולות יצירה:

- אם $r_1, r_2 \in R$ אז $(r_1 + r_2) \in R$, $(r_1 \cdot r_2) \in R$

- אם $r \in R$ אז $(r^*) \in R$

הגדרת שפה: נגדיר את הפונקציה L מ R ל 2^{Σ^*} :

• תהי $L[r]$ השפה שמציין הביטוי r :

- $L[\phi] = \phi$

- $L[\varepsilon] = \{\varepsilon\}$

• לכל $\sigma \in \Sigma$ מתקיים $L[\sigma] = \{\sigma\}$

• אם $r_1, r_2 \in R$ אז:

- $L[(r_1 + r_2)] = L[r_1] + L[r_2]$

- $L[(r_1 \cdot r_2)] = L[r_1] \cdot L[r_2]$

• אם $r \in R$ אז $L[(r^*)] = (L[r])^*$

• אם r ביטוי רגולרי נסמן ב (r^+) את הביטוי $r \cdot (r^*)$

• סדר קדימויות בהשמטת סוגריים:

- *

- .

- +

- (לרוב נשמיט את אופרטור השרשור)

משפטים

- פעולת שרשור על שפות אינה חלופית, יתכן $L_1 \cdot L_2 \neq L_2 \cdot L_1$
- פעולת שרשור על שפות היא כן קיבוצית $(L_1 L_2) L_3 = L_1 (L_2 L_3)$
- טענה: $(L^*)^* = L^*$ - מסקנה מיידית: אין טעם לבצע איטרציה יותר מפעם אחת.
- טענה: מתקיים $\delta(q, w_1 \cdot w_2) = \delta(\delta(q, w_1), w_2)$
- תהיה קבוצת השפות מעל Σ , אז $|P(\Sigma^*)| = 2^{\aleph_0}$ (מסקנה מיידית: רוב השפות אינן רגולריות)
- $L = \{0^n 1^n \mid n \geq 1\}$ אינה שפה רגולרית
- אס"ד שקול לאסל"ד.
- אסל"ד ללא מסעי $\varepsilon \iff$ אסלד עם מסעי ε .
- סגירות השפות הרגולריות תחת פעולות בוליאניות
- הכלה - יהיו L_1, L_2 שפות כך ש: $L_1 \subseteq L_2$
- * אם L_2 רגולרית אז L_1 אינה בהכרח רגולרית - ד"נ: $L_1 = \{a^n b^n \mid n > 0\}$ $L_2 = \{\sum^* \text{ where } \sum = \{a, b\}\}$
- * אם L_1 רגולרית אז L_2 אינה בהכרח רגולרית - ד"נ: $L_1 = \{01\}$ $L_2 = \{a^n b^n \mid n > 0\}$
- משלים - אם L רגולרית אז \bar{L} רגולרית.
- חיתוך - אם L_1, L_2 רגולריות אז $L_1 \cap L_2$ רגולרית
- איחוד - אם L_1, L_2 רגולריות אז $L_1 \cup L_2$ רגולרית
- שרשור - אם L_1, L_2 רגולריות אז $L_1 \cdot L_2$ רגולרית.
- איטרציה - אם L_1 רגולרית אז L_1^* רגולרית.
- היפוך - אם L_1 רגולרית אז L_1^R
- למת הניפוח לשפות רגולריות
- תהי L שפה רגולרית. אז קיים n ב N כך שלכל מילה ב L שאורכה לפחות n קיים פירוק מהצורה $Z = uvw$ כאשר:
 - $|uv| \leq n$
 - $1 \leq |v|$
 - $uv^i w \in L$ לכל $0 \leq i$
- שלילת למת הניפוח
- נניח בשלילה ש L רגולרית יהי n מס' המובטח מלמת הניפוח. נראה שקיימת מילה $z \in L$ המקיימת $|z| \geq n$ שלכל פירוק $z = uvw$, יסתור את התנאים בלמת הניפוח:
 1. $(uv > n) |uv| \leq n$
 2. $(1 > |v|) 1 \leq |v|$
 3. $0 \leq i$ קיים $uv^i w \notin L$
- שפות לא רגולריות - דוגמאות:
 - אינה רגולרית $L = \{0^n 1^n \mid n \in \mathbb{N}\}$
 - $L = \{x \in \{a, b\}^* \mid \#_a(x) = \#_b(x)\}$ אינה רגולרית. (# - "כמות ה")

- $L = \{xx \mid x \in \{a, b\}^*\}$ אינה רגולרית.

- $L = \{a^{k^2} \mid k \in \mathbb{N}\}$ אינה רגולרית.

• לכל $r \in R$ מעל $\sum L[r]$ היא שפה רגולרית, $(L[r] \iff \text{קיום אוטומט})$

• לכל שפה רגולרית $L \subseteq \sum^*$ קיים ביטוי רגולרי כך ש $L[r] = L$

• **משפט קליני** - משפחת השפות הרגולריות היא הקבוצה הקטנה ביותר המכילה את כל השפות הסופיות והסגורה תחת הפעולות הרגולריות